

ματτα εἰς τοὺς Ἑλληνας ὑπόκοους· ἔχει πρὸς τούτοις
προξενιὰ πρωτορεῖα Γαλλικὸν, Λυγγλικὸν, Αὐστρια-
κὸν καὶ τὴς Σουηδίας καὶ Νορβηγίας.

Τὸ κλῖμα εἶναι ὑγιέστατον, διότι ἡ πόλις κεῖται
εἰς ὑψηλὴν θέσιν, πάροξος ἔχουσα τὴν θάλασσαν, δὲ ἀκρ
καθαρώτατος καὶ διεργάτης ἔρχονται δὲ ἐκ διαφό-
ρων μερῶν τῆς Μολδοβλαχίας διὰ τὰ θαλάσσια
λιουτρά. Εὔχριτος οὐδόλως ἔχει ἔνεκα τοῦ ὀκνηροῦ
τῶν κατοίκων, ἐπεὶ τριῶν ἀμπέλων μὲτα τρίχις δέν-
δρος, ἀλλ' οὐδὲ κῆποι ὑπάρχουσι· καὶ δὲν ἥθελον ὑ-
πάργει διόλου, μὲν δὲν ἥρχοντα Βούλγαροι τινες νὰ
καλλιεργήσωσι μερικοὺς διὰ λαγκάνικὰ πλησίον τῆς
λίμνης.

Τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ διασκεδάσεις γίνονται ἔξι, μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μικρὰν τῆς πόλεως, εἰς τὴν λέμνην τὴν λεγομένην Σούτ-γκειολου (λίμνη γάλλικτος). Έν τῷ μέσῳ αὐτῆς ὑπάρχει υποσιδίον δενδρόφυτον, εἰς δὲ τὴν ὅχθην εἰς νερόμυλος καὶ περὶ τὰ εἴκοσι δένδρα δίδονται μικρὰν σκιάν εὐάρεστον εἰς τοὺς συνεργούμενους.

Προσέντα ἔχει στον ἀφθονον, κριθήν, κέγγχρον καὶ
ἄλλους δημητριακοὺς καρπούς· ἐὰν βρέξῃ τὴν ἄνοι-
ξιν γίνονται καὶ ἀφθονοι· μόδιοπέπτοντες καὶ πέπτοντες.

Ἐν Κωνστάντια, τῇ 6 Αὔγουστου 1866.

(*"Ἐπονται διάφοροι ἐπιγραφαί"*)

Х. Е. КАРАГКЮЗОГЛУ

AIAEOPA.

Ο ΑΝΟΙΚΤΟΜΑΤΗΣ ΓΓΦΛΟΣ. Τυφλός τις ἀξιοσημείωτον περιουσίαν χρηματικήν ἀποκτήσας, παρέγγωσεν αὐτὴν εἰς τὴν ἄκραν τοίγου κειμένου

πρὸ τῆς οἰκίας του^ν συνείθιζε δὲ νὰ ἐπιτκέπτηται
αὐτὴν συγγάκις, ἵνα βεβιοῦται περὶ τῆς ἀκεραιότη-
τος της καὶ νὰ προσθέτῃ τὰς μικράς του οἰκονομίας.
Γείτων τις ἀνακαλύψας τὴν πκρακαταθήκην ἐσφε-
τερίσθη τὰ χρήματα. Ο δὲ τυφλὸς, κατανοήσας τα-
γέως ὅτι ἐκλάπη ὁ θησαυρός του καὶ ὑποπτευθεὶς
ὅτι δι γείτων του ἦτον ὁ κλέπτης, ἀπεράσισ τὰ
βεβιωθῆ πρῶτον περὶ τούτου καὶ, εἰ δύνετον, νὰ τὸν
ἀπατήσῃ. Ἐπορεύθη λοιπὸν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γεί-
τονος καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ἤλθε νὰ ζητήσῃ τὴν συμ-
βουλὴν του περὶ σπουδῶν τινὸς ἀντικειμένου. —
Καλά, ἀπεκρίθη ὁ ἔτερος, τί ἐπιθυμεῖς; — Εἶχον το-
ποθετήσει εἰς ἀσφαλῆ θέσιν χρηματικόν τι ποσὸν,
ὅπερ οὐδεμίαν μέχρι τοῦδε μοὶ παρέσχεν ὡφέλειαν.
Ἐπιειδὴ δὲ ἔλαθον πρὸ μικροῦ σημαντικὴν κληρονο-
μίαν, εὑρίσκουμαι εἰς ἀμηγχνίαν ποῦ καλλίτερον νὰ
θέσω τὸ ποσὸν τοῦτο, νὰ τὸ βάλω διμοῦ μὲ τὸ ἄλλο,
ἢ νὰ τὸ καταθέσω ὅλον διμοῦ εἰς τὰ δημόσια κεφά-
λαια, διπως μοὶ παρέχῃ καὶ μικράν τινα ἀπολαυξήν.
Ο γείτων συνεβούλευσεν αὐτὸν ὅνει δισταγμοῦ νὰ
μὴ διακινδυνεύσῃ τὰ χρήματά του εἰς τὰ δημόσια
κεφάλαια, ἀπει ἥσαν ἀστατά καὶ ἀβέβαια, ἀλλὰ νὰ
τὰ θέσῃ μετά τῶν ἄλλων εἰς τὸ ἀσφαλές ἐκεῖνο μέ-
ρος. Άμα δὲ ἀναγωρήσαντος τοῦ τυφλοῦ, ἐπανέφερεν
δι γείτων τὸ ἀφειρεθὲν ποσὸν εἰς τὴν θέσιν του, σκοπῶν
νὰ κερδήσῃ ἀμφότερα. Ἀλλ' ὁ τυφλὸς, διτις προσεδόκω
τὸ τοιοῦτον ἀποτέλεσμα, ἔλαβε τὰ χρήματά του, καὶ
μετὰ ταῦτα ἐπεσκέψκτο τὸν ἀφειλοκερδῆ γείτονά
του ἐρωτήσας αὐτὸν ποῖον τῶν δύο ἐνόμιζε μᾶλλον
ἀνοικτομιατῶν.

L. E. ΚΡΑΣΣΑΣ.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΠΑΝΔΩΡΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΟ ΙΗ' ΕΤΟΣ.

Κ. Παπαδόγιοπουλες	καθηγ.	του Πανεπιστημίου
Α. Πέλλης	*	*
Διομήδης Κυριακού	*	*
Ξ. Λάνθαρης	*	*
I. Περβίνογλους	Ιεραγοτής	*
II. Βράιλης Αρμένης.		
Άγγελος Βλάχος.		
Γ. Γ. Παππαδόπουλος.		
Albert Dumont, μέλος της Γαλ. σχολῆς.		
Ηαύλος Δάμπτρος.		
N. Κατραμής δραχμανθρίτης ἐν Νεαπόλει.		
I. Σακελλίων Σχολάρχης ἐν Πάτρᾳ.		
Σ. Λαγκανατσίδης.		
Θ. Καζανίδης.		

Ι. Καρασούστης.
 Ι. Α. Ρεμπανός.
 Έμ. Γαλάνης.
 Άθ. Πετρίδης.
 Μ. Μουστοζήδης.
 Ι. Ασκιγάλλας Ιατρός.
 Η. Άραβαντζίνος ἐν Ήπειρῳ.
 Βλάσιος Σκερδέλης Εγκαράχης ἐν Φιλιππουπόλει.
 Ι. Λάτρης.
 Σ. Ν. Δραγούμης.
 Ν. Γ. Πολίτης.
 Έμ. Μαρούτης ἐν Σορίφ.
 Δημ. Ι. Δ. Ρόδοκανάκης ἐν Άγγλια.
 Κυριακίδης ἐν Κόπρω.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΙΙ^{ου} ΤΟΜΟΥ.